

Köpeğin Adı Badi 76

– Ömer Faruk · 01 Aralık 2017

O gün aldığım iki haberin ikisi de hoş değildi: Biri, gece Kenan Baba'nın arkadaşları gelecek. Tüccar ile Hoca'dan hoşlanıyorum ama o lanet Doktor'un geleceğini de düşününce beni afakanlar basıyor. İkincisi, daha da kötü: Şerife teyze seri katil tarafından öldürüldü.

Bahçede dolaşırken çok sayıda insanın söylene söylene geçtiğini görünce kapının altından süzülüp dışarı çıktım, gidenlerin peşine düştüm.

-Tüh tüh...

-Yazık olmuş.

-Kimseyi zararı olmayan bir kadıncağızdı, ne istediler ondan?

-Hiç birimizin sağ kalacağı konusunda garantisi yok. Bu kaçınıcı cinayet?

Şeklinde konuşmalar duydum. İnsanlar Şerife teyzenin evi önünde toplanınca gerçeği öğrendim. Üç gün Şerife teyze hiç ortalıkta görünmemiş, bir komşusu merak edip evine gitmiş. Bahçe kapısı kilitli değilmiş, girmiş. Ev kapısını tıkladı, seslenmiş; bir cevap gelmeyince kapının koluna bastırılmış. Orası da açılmış. İçeri girip alt kattaki salonda Şerife teyzeyi yüzü koyun kanlar içinde çek-yatın üzerinde görünce fenalaşmış, başı dönmüş. Az kalsın oraya düşüp kalacaktı. Yandaki koltuğa çökmüş. Bir müddet şaşkın şaşkın etrafına bakıp durmuş. Kendini toplayınca dışarı fırlamış ve sesi çıktığı kadar bağırılmış:

-Yetişin komşular, yetişin! Şerife teyze öldürülmüş...

Polis, jandarma araçları ve bir de cankurtaran vardı gene evin önünde. Güvenlik güçleri hiç kimseyi bahçe kapısından içeri sokmuyordu. Ben, kalabalıktaki insanların ayaklarının arasından geçip bahçe kapısına kadar geldim. Kapıdaki polislerden biri beni tanıdı.

-Sana serbest, geçebilirsin Badi, dedi.

Bahçenin her tarafını dolaştım, dikkate değer bir şey göremedim. Verandayı inceledim, içinde çiçek olmayan boş bir saksının dibinde kanlı bir mendil dikkatimi çekti. Buraya kim tarafından atılmış olabilirdi? Saksıyı devirip mendilin yere düşmesini sağladım ve kokladım. Gene o tanıdık kokuydu. Artık seri katilin o olduğundan emindim. Evet seri katil Doktor'du. Bakalım bu gece bize geldiğinde suratını inceleyeyim, nasıl bir şekil alacak?

Güvenlik güçleri içerideki inceleme ve delil toplama işlemlerini tamamlayıp dışarı çıktıklarında beni verandadaki devrilmiş saksının başında görünce biri:

-Bakın, bizim Badi de burada. Saksıyı devirmiş, başında bekliyor.

Bir polis:

-Badi bizim dikkatimizi çekmek istiyor olabilir. Bakın yerde bir şey var. Bir mendil, hem de kanlı. Bunu da topladığımız deliller arasına koyalım. Dedi.

Olaydan Kenan Baba'nın da haberi olmuş, o yüzden bugün oldukça sinirliydi. Akşam gelecek misafirleri için hazırlık yapıyordu. Verandada yerleri yıkadı, masanın üzerini sildi, sandalyeleri etrafına dizdi.

Elektrikli süpürgeyle içerideki koltuk ve çekyatların tozunu aldı. Tezgahın üzerindeki tabak, çatal, kaşık, bıçak, bardak ne varsa hepsini -tencereler hariç- bulaşık makinesine doldurdu. Makinenin içine bir

yıkama tableti atıp çalıştırdı. Bu yerleştirme sırasında elinden bir tabak ve bir de bardak düşürdü; ikisi de kırıldı. Sakarlığına kızdı, söylendi, kırıkları süpürüp topladı. Yıkanacak iki tencere kalmıştı sadece.

-Tencereleri de birazdan yıkırım, deyip çek-yata uzandı. Yorulmuştu.

Birkaç saat yattıktan sonra kalktı, tencereleri yıkadı, verandadaki barbeküyü hazırladı; öyle ki arkadaşları gelince yapılacak iş bırakmamaya çalışıyordu.

Hava kararmadan Hoca geldi, birbirlerine sarıldılar. Kenan Baba:

-Diğerleri de birazdan burada olurlar.

-Sanmıyorum. Çünkü Tüccar gelemiyor, şekeri üç yüze fırlamış, başı dönüyormuş. Kısacası gelebilecek durumda değilmiş.

-Sağlık olsun. Doktor, sen, ben yeteriz...

-Doktor'un da gelme ihtimali yok gibi. Beş-altı gündür telefon ediyorum, her defasında "Aradığınızı numaraya ulaşılamıyor" mesajı geliyor. Buraya gelmeden önce de arayıp toplanacağımızı haber vereyim dedim, aynı mesajı aldım.

-Onun yurtdışı kaçamakları meşhurdur. Gene dışarıya çıkmış olmasın?

-Gitmeden önce haber verirdi, bu sefer gerek duymadı galiba.

Doktor'un gelme ihtimalinin az olduğunu duyunca sevinçten zıplamaya başladım. Çıldırılmış gibiydim.

Hoca, şaşkınlık içerisindeydi beni seyrederken.

-Baba, bu hayvana bir şeyler oldu.

-Aldırma! Bu Badi'nin ne zaman ne yapacağı belli olmaz.

Daha fazla dikkat çekmemek için verandadan dışarı çıktım. Zıplaya zıplaya bahçede dolaşmaya başladım. Kaç tur attığımı saymadım, iyice yorulunca yanlarına gittim. Barbeküdekiler pişmiş, salata yapılmış, ekmeğ kesilmiş, bardak ve şişe masaya konmuştu. Hoca:

-Suyu unuttuk, deyip içeri girdi ve elinde sürahi ile geri döndü.

Beklenen iki kişi gelmediği için et boldu, benim payıma da çok et düştü. Yedim, yedim... Ben yedikçe onlar gülüyorlardı. Bir ara Baba:

-Hoca, şuna et verme artık, baksana çatlama üzere, dedi.

Bu söze gücendim, içeri girdim. Kenan Baba arkamdan bağırdı:

-Bak hele, hemencecik de darılır...

İçeriden ne konuştuklarını duyabiliyordum.

-Öldürülen o yaşlı kadının evi size yakın mı?

-Yakın, yakın... Doktor'un komşusu. İyi ki doktor evde yokmuş, olsaydı çok üzülmüzdü. Bakalım gelince haberi ona nasıl vereceğiz?

-Ölen tanıdık olunca insan tabii ki çok daha fazla üzülmüyor. Hani gazetede seri katilin yakalandığına dair haber çıkmıştı, demek ki haber uydurmaymış. Bakalım katilin kurban listesinde başka kimler var? Baba, istersen sen de Doktor da bir müddet buradan uzaklaşın, tehlike burnunuzun dibine kadar gelmiş.

-Bir yere gitmem, katilden de hiç korkmuyorum.

Bunları duyunca Kenan Baba'yı bu katile karşı uyarmam gerektiğine karar verdim. Belki de yakın bir zamanda onu da öldürecekti. Hemen bilgisayarını açtım, Kenan Baba'nın yazılarını topladığı dosyanın temiz bir sayfasına büyük harflerle:

-SERİ KATİLİ AÇIKLIYORUM: DOKTOR(CERRAH) CİHAN...

Yazıp verandaya çıktım. Kenan Baba sürahideki biten suyu doldurmak için içeri girdiğinde kendi kendine konuşmaya başladı:

-Bu günlerde iyice dalgınlaştım. Bilgisayarı kapattığımı sanıyordum, açık unutmuşum. O da ne? Hocam çok şakacısın!

Hoca son cümleyi duydu:

-Ne şakası, anlayamadım.

-Gel, bak da gör şakanı! Neden buna gerek gördün? Beni korkutup buradan kaçırmak mı istiyorsun?

Hoca içeri girip bilgisayardaki yazıyı görünce şaşırıldığı titreyen sesinden belliydi:

-İnan ki bunu ben yazmadım, böyle şaka mı olur? Bildiğim bir şey olsa söylerim, neden yazayım ki...

-İyi de, bu yazıyı ben de yazmadığıma göre, kim yazdı? Burada sen ve ben varız. Bir de Badi. Badi'nin yazması imkansız... Bu yazı benim bilgisayarına nasıl eklendi?

•••

(Devam edecek...)